

тѣхъ, да имъ помагамы, да имъ слугувамы и да имъ Благодаримъ сѣкакъ и на сичко.

Трете, да показвамы къмъ тѣхъ истинно покорство и послушаніе; и зашто то тѣе са грыжятъ за туй сме длѣжны да гы почитамы, да извършамы на радо сърце и съ готовность се що ни зацвѣдаты, да отбѣгвамы отъ сѣка дума и дѣло, кои то можтъ да имъ докарать непріятность, да пріемамы благопокорно совѣты тѣ и гаданіята имъ, даже да прѣтърпявамы съсъ радость и сжщы-тѣ наказанія, колко то получавамы отъ тѣхъ за поправаніе на наши тѣ погрѣшки и недостаткы.

в. Къмъ братія та и роднины-те.

Братя-та трѣба да са обичатъ единъ-другій искренно, и да си спомагатъ усердно, и да живѣють вынжгы по между си въ согласіе и еднодушіе безъ да си завиждаты; еще да си не паметозлобствуватъ единъ-другій, но отъ се сръце да си прощаватъ единъ-другій погрѣшкы-тѣ, и да иматъ незлобіе по между си; зашто то нема нѣщо не то по лоше, не то по соблазнительно отъ умраза та и вражина та, кога то е между братія.

Туй кое-то сж длѣжны братія та по между си да пазятъ, сжщо то трѣба да пазятъ соразмѣрно и роднины-тѣ, на примѣръ:

- 1) Да са обичатъ помеждуси искренно.
- 2) Да си спомагатъ усердно.
- 3) Да живѣють по между си въ любовь и согласіе.
- 4) Да си незавиждаты единъ-другій.